

Ware fabels



# Ware fabels

PePe



Mauretania Uitgeverij Wetteren

Ware labels

PePe

© 2024, Uitgeverij Mauretania

Teksten en illustraties: © 2024, Gerrit De Moor

Coverontwerp: © 2024, Gerrit De Moor

*Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever en de auteur.*

*Eerste druk: 2024*

*ISBN: 9789403745619*

*Mauretania Uitgeverij*

*Begijnestraat 45*

*9230 Wetteren*

*e-mail: mauretania@outlook.be*



*Uitgegeven i.s.m. [yanga.mijnbestseller.nl](http://yanga.mijnbestseller.nl)*

# Alles is fraai

*Silvia woonde aan de rand van het woud.*

*Ze was grijs en heel erg oud.*

*Hoe oud ze was wist niemand.*

*Ze woonde altijd al aan de bosrand.*

*Ze woonde al zo lang daar*

*dat ze begreep wat dieren en planten*

*vertelden tegen elkaar.*

*De mensen in het dorp zeiden: "Silvia is gek."*

*Toch ging een kind Jona soms naar Silvia haar plek.*

*Jona luisterde dan naar Silvia haar vele verhalen*

*en schreef die in een dagboek zonder dralen.*

*Wil je zo'n verhaal van Silvia horen?*

*Luister goed en spits je oren.*

Door het bos kronkelde een frisse beek.

Aan de oever van die rivier

groeide een friscgroene vlier.

Je zag hem blinken van trots, als je goed keek.

Elke dag wachtte Vlier op het ochtendgloren.

Het gebeurde dan een paar minuten later.

Vlier strekte zijn takken uit over het water,

want hij kon de roep van de ijsvogel horen.

Ijsvogel met oranje en prachtig blauwe kleuren  
koos dan op de vliertak een goede stek  
om dan vanaf die ideale plek  
de vissen onder hem te keuren.

Vlier voelde zich de koning te rijk  
omdat Ijsvogel met zoveel kleurenpracht  
hem dagelijks een bezoekje bracht.  
Vlier voelde zich nobel als een eik.

Iets verderop stond Populier.  
Die was niet minder in zijn sas.  
Hij vond zichzelf ook wel eersteklas.  
Bij hem vond Ekster wat vertier.

Vlier begreep Populier maar al te goed.  
Een ekster is enkel zwart en wit op het eerste zicht.  
Maar in zon- of schemerlicht  
is het een andere kleur die ertoe doet.

In zonlicht kleurt de zwarte eksterstaart bronsgroen.  
De vleugels krijgen dan regenboogkleuren.  
Het zwart begint dan helemaal op te fleuren.  
Om het te zien moet je wel wat moeite doen.



Maar als je goed rondom je kijkt,  
is er veel meer moois te zien.  
Alles en iedereen krijgt tien op tien,  
want niets is wat het eerst lijkt.

Een mus is niet gewoon bruin, noch saai.  
Een meeuw kleurt niet enkel wit.  
Weet je welke kleur een boomblaadje bezit?  
Juist! Alles rondom ons is fraai.

Wat hiervoor nodig zal blijken,  
is verwonderd blijven, niet?  
En als je het niet onmiddellijk ziet,  
moet je gewoon nog eens kijken.



# Boszorgen

*Silvia woonde aan de rand van het woud.*

*Ze was grijs en heel erg oud.*

*Hoe oud ze was wist niemand.*

*Ze woonde altijd al aan de bosrand.*

*Ze woonde al zo lang daar*

*dat ze begreep wat dieren en planten*

*vertelden tegen elkaar.*

*De mensen in het dorp zeiden: "Silvia is gek."*

*Toch ging een kind Jona soms naar Silvia haar plek.*

*Jona luisterde dan naar Silvia haar vele verhalen*

*en schreef die in een dagboek zonder dralen.*

*Wil je zo'n verhaal van Silvia horen?*

*Luister goed en spits je oren.*

Sylvia liep door het bos. Het was een mooie dag.

Ze vertelde Jona wat ze toen allemaal zag.

Een spin hing in haar web te dromen  
van een vlieg die vroeg of laat zou komen.

Op een sleutelbloem zat een hommeltje  
te wiebelen als was het een schommel.

Een regenworm trok dorre bladeren in de grond  
en at er ongestoord zijn buikje lekker rond.